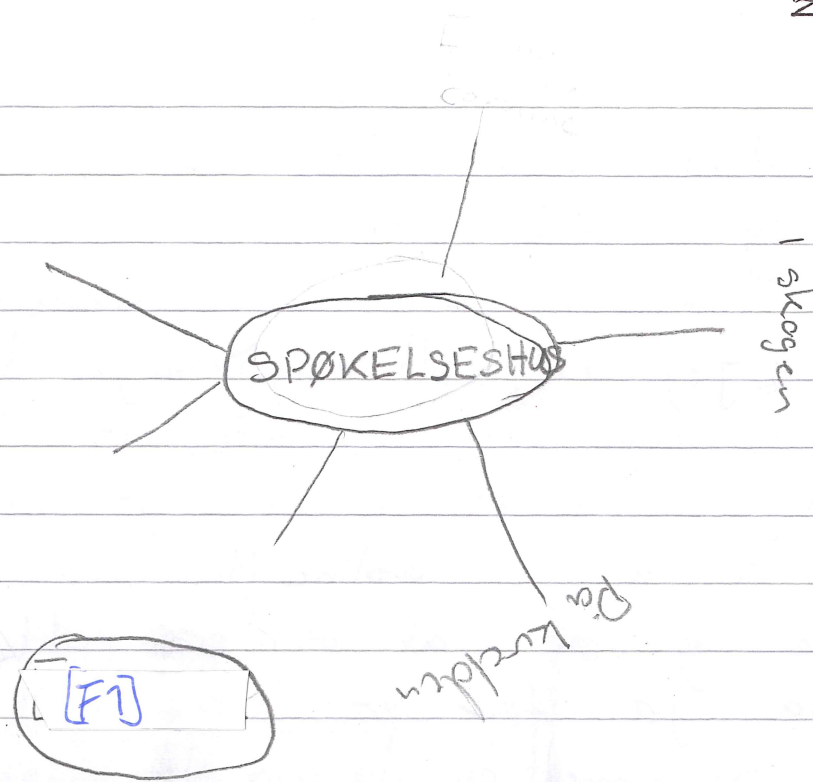

26/8

Hei jeg heter [F1], jeg har blondt hår, blå øyne og litt frekner på nosen. Jeg har 2 venninner [F2] og [F3]. Om en halv time skal vi gå en tur. Vi skal gå til [S1], det er mange som sier at det er spøkelseser der, men det tror vi ikke på, og derfor skal vi gå og se om det egentlig er sant. Det blir litt skummelt men vi er tre 6. klassinger så det går sikkert bra. Først skal mamma skjære oss opp til SI, så skal vi gå derfra. Det tar ca 1 time og 30 minutter. Nå begynner vi og gå, det er litt mørkt men vi har lommelykt. Jeg er mere redd for mørket enn for spøkelseser, jeg håper egentlig at jeg får se et spøkelse nå, for jeg har aldri sett et spøkelse før. Nå går vi alle tre og holder i hånd, jeg går i midten. Det er høye grantrær, og mørkt. Akkervakt i dag er det fullmåne, og det kan bety at vi kanskje får se en ulv eller to, men vi håper

så underlig at vi ikke for se det. Vi gikk og gikk og plutselig hørte vi en høy skummel lyd som kom nærmere og nærmere. «Kanskje vi skal snu» «Jeg er helt enig» sa jeg da sa [F2] «Nei vi kan ikke snu nå, vi har allerede kommet halvveis, det er like langt frem som tilbake» okay da sa jeg og [F3]. Men vi kan i allefall ringe mamma og si at vi er redd. «Vi ikke gjør det vi sa jo før vi dro at det ikke var noe skummelt, og da vis du ringer så vet mamma vi ble redde» sa [F2]. Ja well da sa jeg, så fortsatte vi og gikk videre. Plutselig hørte vi den samme lyden igjen. Men vi fortsatte bare og gå videre, og så var vi framme. Vi så et hvitt grøtt lite hus. «dette kan well ikke være spøkeshuset» sa jeg. Jeg er sikker på at det ikke er spøkeshuset. Plutselig ble huset borte. Så så vi rundt oss så hadde det flyttet seg så det sto rett bak oss, vi fant døra og gikk inn. Kunne så vi fullt av hvite nesten gjennomskiktige spøkelser, og jeg ble så redd at jeg sprang ut og hylte så høyt, så jeg er sikker på at hele verden hørte mitt hyl. Jeg tok frem telefonen og prøvde og ringe hjem til mamma eller pappa. Også viste det seg at det ikke var deking der.